

Christophorus Philippus Richter/ D. Comes P. C. Prof. P. Fac. Iur.

Senior, & p. t. Decanus, L. S. P. : Causam aliam esse proprietatis, aliam possessionis, patet ex l. naturaliter, 12. §. nihil. 1. ff. de adquir. vel amitt. poss. ubi Ulpianus tradit, nihil commune habere proprietatem cum possessione ... P. P. Ienae Fest... Circumcisionis domini, Ann. quo Friderici regimen florebit

Ienae

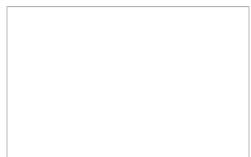
Richter, Christoph Philipp

Phil 2° 00268/04 (109)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007404

urn:nbn:de:urmel-087e3430-7d02-4e29-91cb-714f9f460f7b3-00006768-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

CHRISTOPHORUS PHILIPPUS RICHTER/D. comes P.C. Prof. P.Fac. Jur. Senior, & p. t. DECANUS,

Ausam aliam esse proprietatis, aliam possessionis, patet ex l. naturaliter. 12. §. nihil. 1. ff. de adquir. et vel amitt. poss. ubi Ulpianus tradit, nihil communē habere proprietatem cum possessione. Et in l. i. 2. ff. aut possid. idem I.C. docet, separatum esse debere possessionem à proprietate: Fieri enim possit ut alter possidet, si Dominus non fit, aliter quidem Dominus fit, possessor vero non sit: Fieri etiam possit, ut & possessor idem & Dominus sit. Cum igitur hanc ita se habeant, & capillimē questiones atque litterā de proprietate quam possesso ne moveantur, hinc diversa quoque datur judicia. Quando enim res vindicatur, vel actor petet declarari rem, quam aliis possident, ad te spectare jure dominii, vel sibi competere aliquod ius in aliquo fundo, rursum petitionis locum habet, l. qui petitor. 50. in pr. ff. de R.V. & L. interdictorum. 2. §. quadam. 2. ff. de interdict. Et hoc intentatum dicunt, quando in libello de seu proprietate factū est mentio. Alex. confil. 92. incip. vix opportune difusa. n. 6. vers. 2. in petitorio. vol. 3.

Etiam autem quis agit ratione solius possessionis, de ea vel adipiscenda, vel retinenda, vel renuncianda, vel permutanda, possessorum competit, l. naturaliter. 12. §. i. l. sibi. l. gl. C. qui leg. perfon. bland. §. sequitur. 2. & seqq. Infl. de interdict. Hoc vero rursum dividitur in ordinarium vel plenarium, in quo non tantum de possessione partium disceptatur, sed plenaria probations rebus recipiuntur. Gal. 1. Obs. 7. n. 2. Et in extraordinarium, quod etiam summariuum, summarissimum, vel momentaneum appellatur, in quo absque libello & litis contestatione, sumarii, & levato, ut sicut, velo, nullo juris ordine servato, sed sola facta veritate probabilitas inspecta, proceditur. Gal. 1. a. 5. & seq. ita, ut utique etiam parti petenti permitteatur, iura sua possessoria summating per articulos ad hoc judicium pertinentes proponere. Gal. 1. Obs. 8. n. 1. & 8. Interrogatoria vero non admittantur, neque copia articularum aut attestacionum communicentur, relata Ampli. Facultas Jurid. in inclusa Uniu. Reichenfels die 13. Martii, praeter anno, in causa Eratini Lundeni contra Caparom & Brunonem von Heimburg pronunciat: Dass so wof Kläger als Verlakte Immaculata sechzehn schre. Wochen so ihmen da hiermit angezeigt, ihre angemaße Gerechtigkeit der possessor vel quasi in den freitigen Gütern in fiktivis Articulis verfestet, & neben Beyneigung so wof unpartheiische Commisarien alle Zeugen zu übergeben schuldig, werauf selbstan obne cincta Communication folget Articulus, der endliche Beweis darüber usgewonnen und usf einnehmenden solcher Zeugen Kundschafft, ohne vertheilung entlicher Erogenen, der freitigen possessor, halben in summarissimo erkannt werden soll, was recht ist. V. N. M. Eodem modo in Curia Provinciali, & Collegio nostro Juridico aliquoties decimus fuisse memini. Hinc liquet, quod nemo facile ad petitorum configit, qui possessorum summiario exerciri potest, si qui. 24. ff. de R. V. Hoc enim utilius & facilius est, in quo unicuius rellis quod probandum possessionem sufficit. Manet, derem. n. 26. Atque unico quasi possilio inducitur, Rot. decif. 2. de prescript. n. 3. Eoque probatio continuatio etiam possessionis probata censeatur. W. f. b. confil. 12. n. 10. Et in sua possessione tuendus est possessor, donec adverbarius cum de jure in possessorum ordinarium vel plenario, sive petitorio dejectat. Menos, de retin. poss. remed. 137. Vergin. de Boccat. in tr. de unan. c. g. n. 25. Ita ut exceptio etiam dominii non sit locus, licet in continentie probari possit. Parow. in e. n. 6. de poss. possit. Dn. Andr. Gerhard. excr. Justin. decad. 19. quæst. 7. Exito in Collegio nostrum m. Febr. 1617. Senatori Lipsiæ responsum fuit: Dass A. den 20. Febr. & Gebrauch des N. Verlaßenschaft zu manuteneren und zu schützen, und R. mit feinen Sünden abweichen, und edeben in den freitigen Gütern in fiktivis Articulis verfestet, & habselig anjubierungen una auszusuchen und benennen. Quanquam vero prefata judicis fine diversissima, ea tamen ita sunt connexa, ut non possit dividis, nec possessorum coram uno, petitorum vero coram aliis judice intentari, & scripta. i. de causa poss. & propriet. & l. nulli. to. C. de judic. Et ita in Scabinatu nostro m. Januar. Anno 1640. ad requisitionem Judicis & Scabinorum ufo Hocfelebeni respondimus. Ordinarii vero iuris esse dicti in l. ordinari. 3. C. de interdict. orta proprietatis & possessoris iuris, prius possessorum decidi oportere quationem. Quod procedit, si vel solum possessorum fuerit infinitus, vel hoc de quo conflitat, cum petitoris aliorum indaginem requirent, cum ultum & conjunctum, i. cum dilectus. 6. de causa poss. & prop. Bsfold. p. 4. confil. 10. n. 38. Veletiam omnis petitorius prius intentato, possessorum postea venientur, c. paupor. 5. eod. cit. Harr. Pifor. lib. 1. quæst. 45. Ab initio enim intentans vel solum petitorum, vel hoc coniungens cum possessorio, sibi non prejudicat, si possepende petitorio ad possessorum causam transeat. Matib. Coler. ad d.c. paupor. 5. n. 47. Et hanc ita in jure Canonicis ecclesie sanctae, atque in foro recepta, Dd. communiter largiuntur. Autem hujusmodi cumulatio iuri civilis est confessio, ingentem contentiois ferrum Interpretis inter se trahunt. Hubert. Gibian. ad d.l. interdict. i. veritatem eorum sententiam putat, qui haec duo iudicia ab eodem quidem judicet, sed non simul in eodem libello preposita, sed unum post alterum exercenda centent. Idem statuit Dn. Andr. Gerhard. d.l. q. 5. & 6. Econtra Cap. & Coler. ad d.c. paupor. 5. Gal. 1. obs. 65. Mynting. cent. 6. obs. 33. Harr. Pifor. d. q. 40. & Annon. Perez. adit. C. de interdict. n. 3. veriore c. sententiam dicunt, quod petitorum & possessorum ab initio simul possit proprie. trahari, & finiri. Et quamvis Perez. d.l. in quoconque possessorio tam adipiscere & recuperande, quam retinende, cumulationem defendat, eamque preferenti in incorporalibus admittat. Bsfold. p. 1. confil. 246. n. 14. Attamen diligenter Lanfrancus de Oratio in rubr. de causa poss. 5. bis iug. expedit. Dom. Card. Tufb. tom. 6. confil. 420. n. 8. & seq. ubi hanc communem vocat. Dn. D. Riemer. decad. 14. quæst. 6. in fin. Dn. D. Carpev. resp. 71. lib. 1. tii. 8. n. 17. ubi plures allegant. Sed filium abneprecepere cogor, cum charta plura non capiat, neque praeditam de causa petitorio possit. Dn. D. ex. cellentissimi. Sereniss. Pr. ac Duci Branc. ac Lueb. Confiliarii eminentissimi, nec non Reverendissima ac Illusterrissima Principis ac Domini. Dn. Abbatissae Episcopatus. Quedam. Cancellarii gravissimi, Domini Avunculi sui parentis loco atatem venerandi, Halberstadtum lege conferre, ibique corporum fratrum velam perrexere iulius hunc. De hinc itaque Anno XLV. ad Academiam Juliam, tanquam ad mercaturam bonarum artuum, discessit, ubi quandoquidem ad Jurisprudentiam animum adjungere decrebat, primus quidem annis, soli Philosophiae prefertum Civilis civitas, quippe hanc solidam Jurisprudentiam fundamenta sternere, vix limina Julie salutans, à Clarissimis viris accepte, hinc eius amore mirifice accentus non dubitavit tunc summi ejus Academicis Philosophiam, Dn. CONRADUM HORNETUM. SS.Tb. Doct. & Professor celebrissimum, omnino ac Praeceptorum suorum defederatissimum, accedere, utque in numero ejusdem consiliorum cooptaretur, rogare, qui precibus locum reliquit, & præterea virum præstare, utque in Plinio. obs. acutissimi. Dn. M. LUCAM FRIDERICUM REINHARDI, bode SS. Tb. Academias Noricas Professor, ei adjunxit, cuius fidelis informatione in tantum etiam profecerat Disputationem moralalem de principiis ait humanum proprio marte concipiatis, predicto Abenio Helmstedensi contra opponentes quod Professores quod Comitentes non sine laude defendent. Politici fundamenta solidam ibidem quoque jecit, sub insig. ejusdem Magistro Dn. HERMANNO CORNIGO, Phil. ac Med. D. infirmul. Juris publ. Prof. celeberr. cum ipsos Aristotelis libri superfiles Politici, & elegantissimum Jacobi Lampadii de Rep. Rom. Germanica librum hanc vulgariter interpretaretur. Deneb ac Jurisprudentie causa migrans usus est doctrina & informatione Nobilitati, atq. Consulat. Itz. Dn. D. HENRICI HANNI, Codicis Professor in Acad. Helmstedensi famigeratus; ut & Ampliss. Viri Dn. D. GEORGII WERNERI, Juris Pontificis ac Consuet. Feudal. ibid. Anteferiori celeberrissimi; donec anno M.DC. L. circ. R.L. Mai illufri Julia reliqua, Noricam Athemas commigraverat, ubi locorum publice ac privatum operam dede. Nobilitati, Amplissimi, atq. Excellentissimi Viri, Dn. D. WILHELMO LUDWILLO, Dn. D. NICOLAO RITTERHUSIO, & Dn. JOANNI KOEBO, omnibus Juris Anteferioribus ibidem laudabilissimi, quorum sub priori Disputationem quoq. difficultas universi Juris capitla exhibenter publice defendit. Tandem cum anno M.DC.LII illius digrediens ad celebrissimam Argentinensem Academiam proficeretur, in qua in illa frigida Mysorenum sedem, que eff. Tussarum, incidet, præter omnem ejus opinionem & infinitum, accedit ut amoenissimi fluidisque operandi apertissimi loci amore illeetus ibidem aliquando sublitteret. Cuius etiam cum consilio hanc penitus, quandoquidem hac occasione contigit, ut non tantum summi ibidem Juris Professores, Dn. JOANNI WURMERO & Dn. ADAMO WOLFGANG LAUTERBACHIO, sed & nominatis. Viro Dn. THOMAE LANSTIO, illufris Collegi ibidem Professori emerito, paulo familiariter innotuerit. Tandem relikt a Tubing. ad prælatam Argentinensem Academiam devenit, ubi per annum præter proprie Nobilitati, ac Consulat. Viri, Dn. JOANNIS OTTONIS TABORES, Codicis ac Dicet. Professoris ibidem excellentissimi, afflida accuratori doctrina atque informatione adjunxit, non mediocrem in Jurisprudentia expertus fuit progressus quos majori etiam ibidem incrementa subinde adaugere confluuntur, nisi panormum ac propinquum ius illuc illinc revocans, & patios repetere lares coactus fuisset. Prout tamen argutissimum Imperii Romano-Germanici Tribunal, quod est Spira Nemetus, ingressus est, quæque ratio dijudicandi & gravissimas Imperii controversias decidendi in predicta Camera IMPERIALI observarunt, penitus cognovit, & quidem consilio & informatione Excellentissimi, ejusdem Imper. Judicij Camere & Consulat. Dn. JOANNIS FRIDERICI MORIUS, ut & Clarij. ac Consulat. Virorum, Dn. GEORGI GOLLIN, & Dn. D. J. EUCHARII ERSHARDI, Advocatorum ac Procuratorum Camere & Seniorum. Denique postquam Spira relikt a patios fines repetiſſes, domumque redux a propinquis & Affinis iusſus effet, ut summis Juris honoribus capellendis se habilem redret, corundem imperandorum facultatem ab hac nostra Salana petere voluit, ea imprimit motus ratione, quod p̄d defunctus parens (cuius veligis infister in omnibus laudi duxit) ab eadem olim, & quidem Anno hujus seculi XIX, non fine laude illos fuerit consecutus. Anteferiori igitur ad primum exarcu, quod alia Tentamus vocant, admisit, se admidum proutum & expeditem prebuit, & specimen fui in urovg. profectus tam insigne edidit, ut ei tam publicè legendi, quam inaugurentem disputationem inſtituendi potestas fuerit concessa. Prefatam autem legem 3. C. de interdict. aliquot lectionibus exponet, criminis die, boni X. in JCtorum Auditorio initium facturus. Hafce ut Juris Justitia, Cultores frequenter sua exornent, opemque in auctoritudo aſſiduum probent, officioꝝ rogamus, & peramant hortamur. P. P. Jena 1618

Type JOHANNIS NITZ

urn:nbn:de:urmel-087e3430-7d02-4e
29-91cb-714f9f460f7b3-00006768-26